

Ik ben ik

Musical door Frans Busschots

Alle rollen kunnen door jonge mensen gespeeld worden

Aantal scènes: 13

Decors: zetstukken

Rolverdeling:

Aantal sprekende rollen: 8 M, 11 J

Aantal figuranten: juryleden van de wedstrijd, bewakers, leden van de jeugdclub. Onbeperkt
(jongeren en volwassenen)

Jill, een meisje van 15 jaar. Wil zangeres worden

Lan, zusje van Jill

Han, tweelingzusje van Lan

Lita, vriendin van Jill

Hilde, de vrouw van de leraar

Alice, de moeder van Jill

Marleen, een verpleegster

Leen, de poetsvrouw

Ben, bevriend met Jill

Paul, schoolmeester "De Kluns"

De burgemeester

De senator

Ludo, de manager van Jill

Koen, leden van de jeugdclub

Jeroen, leden van de jeugdclub

Jomme, leden van de jeugdclub

Herwig, leden van de jeugdclub

George, zaakvoerder bouwfirma

Edwin, voorzitter van de jeugdclub

SCENE EEN

De tuin voor de jeugdclub PINGPONG. De deur is nog toe en enkele jongeren staan daar in afwachting, voor de gesloten deur te praten. Het leidmotief van deze musical IK BEN IK klinkt en wordt zachtjes uitgeschakeld.

Koen, Jeroen, Jomme, Herwig praten druk met elkaar.

Ben (op, vanaf afstand naar de vrolijke bende kijkend) Dag, dikke nekken! Ik heb jullie nogal eens aan een poepje laten ruiken hé!

Koen Je hebt eens geluk gehad en toevallig hadden wij toen brute pech!

Ben Zo kan men toch kampioen spelen?

Jeroen Jouw geluk duurt nooit zo lang.

Ben Als ik een pintje meer drink wel!

Jomme Daar zal wel een hele bak voor nodig zijn.

Herwig Eentje met 24 flesjes. Volle flesjes!

Ben Jullie zijn gewoon jaloers! En dan nog een dikke nek...

Koen Zie wat je zegt!

Ben Dat is niet eenvoudig! Soms ben ik helemaal blind.

Koen Met mijn nieuwe racket, die rode, zal je nog van mij verschieten! Je ziet het balletje niet vliegen! Dat zeggen ze allemaal! (kijkt naar Herwig, Jomme en Jeroen, die traag knikken, om hem een plezier te doen.)

Ben Best te geloven, maar zie jij zelf wel het balletje vliegen?

Jill, Lan en Han op, blijven op afstand staan: ze hebben het niet voor die Jeroen, Jomme, Herwig en Koen.

Koen Daar heb je de drie sisters!

Jeroen Dat worden mooie meiden, straks, over een jaar of vijf, of tien als het veel regent in de zomer! Ze moeten nog eerst wat model krijgen. De achterkant is al vlezig genoeg!

Jill stapt op Jeroen toe. Dreigend.

Jill Wou je iets zeggen, bal gehakt? (geen antwoord) Wou je iets zeggen?

Jeroen schudt het hoofd. Jill geeft hem een rake klap in het gezicht. Jeroen wil zich verweren, maar Jill heft haar hand nog eens op.

Jill Blijf maar zwijgen! Er is hier wind genoeg!

Edwin, de voorzitter van de jeugdclub komt uit de deur en plaatst een affiche, waarop een zangwedstrijd wordt aangekondigd. Hij kijkt tevreden naar het affiche.

Edwin En, gasten? Zie je het zitten, Jeroen?

De jongens kijken naar het affiche en dan naar elkaar.

Jeroen Klasse! Eindelijk kan ik mijn hit eens zingen! Voor een echt aandachtig publiek!

Edwin Ik applaudisseer!

Edwin af. Hij laat de deur open.

Jeroen bijna met de neus tegen het affiche.

Jeroen Een zangwedstrijd, wat krijgen we nu?

Jill (naar Jeroen toe) Wat? Wat krijgen we nu? (ze duwt Jeroen met zijn neus tegen het affiche, hij schreeuwt het uit van de pijn.)

Jeroen Verdomd, rot wijf!

Jill Dat moet ik nog worden, die bolletjes, weet je? (Jeroen wrijft over zijn neus) Sorry, jonge man, ik moest kiezen: je neus of je vlezig achterwerk. Ik zal wel de verkeerde keuze gemaakt hebben...

Jeroen Je gaat te ver! Ik zal je eens... (naar Jill toe, maar de twee zusjes versperren hem de weg). Weg, snotapen! (ze blijven staan, tot Koen, Jomme en Herwig) Ik kan toch geen... (zwaait met zijn handen)

Herwig (bekijkt de neus van Jeroen) Er is niets gebroken en dan doet het geen zeer.

Jeroen Maar jij voelt niets!

Herwig Desnoods trap je die snotaap eens op haar tenen. Je neus verandert nog niet eens van kleur!

Jeroen En jij bent mijn beste vriend?

Herwig Gewoon vriend, papagaai! Als het in mijn kraam past.

Ben (tot de anderen) Ik doe mee met de zangwedstrijd.

Jeroen Moet je daarvoor niet kunnen zingen?

Jill En ik doe ook mee! (de twee zusjes ondersteunen Jills keuze.)

Jomme Wat krijgen we nu? Allemaal artiesten!

Herwig   Kun jij zingen, Ben?

Ben   Ik oefen iedere dag in de badkamer. Als het water wat koud is.

Herwig   Laat eens horen!

Jeroen   (en Jomme en Koen) Vooruit, papegaai!

Ben   Jij bent de papegaai!

Herwig   Voor jou wil ik altijd punten geven en desnoods de jury beïnvloeden! (Kijkt vernietigend naar Jill: zij kan zeker niet zingen)

Ben   Hoempapa, hoempama...

Herwig   Dat is al goed. Ken je ook de woorden nog?

Ben   (zingt, declameert, met veel gebaren)

Liefde is een kaartspel
Twee mensen worden één hart en één ziel
Liefde is een kaartspel
Twee verlangens worden een lichaam, een ziel
Liefde...

Herwig   Prima. Maar die zangeres op de tv zingt dat veel beter.

Ben   Die zal zeker aan die wedstrijd niet meedoen.

Jeroen   Klasse. Gewoon klasse.

Jomme   En onze andere ster! (kijkt naar Jill) Dat wordt puffen en blazen.

Lita   (ondertussen opgekomen) Die moet niet goed kunnen zingen. Jill wordt een goede verpleegster. En daar heb jij geen poten voor aan je lijf.

Herwig   En de tweede kandidate is ...(nodigt Jill uit om te zingen)

Lita   Zing maar iets, Jill. Die hebben toch geen kop op hun lijf om iets naar kwaliteit te beoordelen.

Jomme   Het wordt niets. Maar, we kunnen altijd eens goed lachen en dat is mooi meegenomen!

Jill   (laat zich overtuigen en zingt. Maar Jill heeft een slechte uitspraak, ze zingt bijna dialect, wel met overtuiging, maar het klinkt niet mooi.)

Ik ben ik
Jij bent jij
Toch zijn wij samen één

Ik ben ik
Jij bent jij
Wij samen een geheel.

Jomme   Kattengejank heeft er niets aan! Wat een stijl, zeg!

Jeroen   Er zit precies toch wel iets in! Ik voel het!

Jomme   Wind zeker!

Jeroen   (danst rond terwijl hij zijn verhaal vertelt, bijna zingend) Onze buur had een kat, een grote rosse! (bootst een kat na, de anderen Jomme, Herwig en Koen dansen een voor een mee en zo plagen ze Jill) En toen kreeg die kat jongskes. Kattejongskes! En die deden allemaal miauw, miauw...(terwijl ze rond Jill dansen. Ten slotte stapt heel de groep het clubhuis binnen. Alleen Jill, Han, Lan en Lita blijven buiten.)

Jill   (roept de groep na) Racisten! Crapuul! (zet zich op een bankje) En toch wil ik aan die wedstrijd deelnemen. En ik zal winnen ook.

Lita   (lacht) Kom, Jill! Ben heeft een betere uitspraak! Tweede dat kan, misschien!

Jill   Ik wil die bende eens ...

Han   (en Lan maken gebaren van iemand zijn nek omwringen)

Lita   Jij bent een doorzetter, dat weet ik. Maar deze keer lukt het je niet. Tenzij... Ik heb een voorstel. Als dat zou lukken...

Han   (en Lan) Het moet lukken. Jill moet winnen!

Lita   Een zingende verpleegster...moet kunnen!

We horen nu de muzikale versie van "Ik ben ik"

EINDE SCENE EEN

SCENE TWEE

De woonkamer van de leraar. Wat meubelen, een piano, een zetel, ... eerder een suggestief decor.

Slechts het voorste gedeelte van het podium wordt gebruikt. Tussen de meubeltjes en planten blijft nog een beperkte ruimte. Het decor suggereert dat men vanuit de woonplaats naar de tuin kan kijken en iemand die in de tuin komt zo door de ruiten van de schuifdeur kan zien. De leraar, Paul, zit een boek te lezen in een zetel vooraan links. Het boek boeit hem maar matig. Zijn vrouw Hilde neuriet een liedje in een plaats naast de living terwijl zij met een gieter de planten verzorgt. Na momentje komt Hilde op met gieter terwijl ze in een soort trance verkeert en gesticulerend een lied neuriet. Ze maakt onnodige gebaren om haar "kunstzinnigheid" kracht bij te zetten.

Paul (gestoord) Hilde!

Hilde neuriet luider en met meer geste.

Paul Hilde!

Hilde Kunst, mijn waarde echtgenoot. Kunst! (doet verder, giet water op de planten, reinigt hier en daar een blad, neemt een verdord blad weg, geniet)

Paul Hilde, alsjeblieft! (geen repliek) Hilde!

Hilde (houdt op met neurien) Wat heb jij tegen kunst, mijn lieve man?

Paul Bach en Beethoven, ja, maar...

Hilde Schumann. Ik kom uit een kunstenaarsgezin.

Paul Je vader had een héél lange baard, ja. Omdat hij een kunstenaar was?

Hilde Gewoon volk snapt dat niet. (doet verder en neuriet met een sterke stem)

Paul Genoeg! Zo kan ik niet lezen!

Hilde Je mag ook meezingen. Schumann, héérlijk!

Paul Geef mij maar Eddy Wally!

Hilde (gaat gewoon verder en op een zeker moment kijkt ze naar de tuin.) Wat krijgen we nu? Moet je dat zien!

Paul Wat?

Hilde De bedelaars komen al langs achter.

Paul Dat zal dan voor de overschotjes zijn. De katten krijgen ook langs achter eten. Zing wat luider, dan zie je ze niet!

Hilde Twee meisjes, of toch iets wat erop lijkt!

Paul Jaag ze weg! Je hebt toch geen tijd! Je zit bij Schumann op de schoot.

Hilde (geluid van de bel) Ze bellen aan. En nu?

Paul Ophouden met zingen. Die kinderen kennen Schumann niet!

Hilde Is dit misschien het soort waaraan jij les geeft? Wat moet ik doen?

(geen antwoord. Hilde wanhopig naar de deur)

Hilde (off) Voeten vagen en op de eerste mat blijven staan. De tweede is pas gereinigd. Wat zeg je? Meester Paul? Die is niet thuis. Je hebt zijn fiets zien staan? Hij kan ook auto rijden.

Paul (roept luid) Hilde!

Hilde (off) Voeten vagen en nog eens vagen. Kom maar binnen. Eventjes maar! (Hilde op, gevolgd door Lita en Jill, ze blijven staan.) Er is bezoek!

Paul (recht, legt boek neer) Dag Lita, dag Jill! Ga maar zitten! (wijst naar een zetel)

Hilde Blijven staan! (ze legt vlug een handdoek of een andere doek op de stoelen) Nu mag je gaan zitten!

Paul Zet je! (ze gaan zitten) Jullie hebben zeker dorst? Een cola? (ze knikken) Hilde, 2 cola!

Hilde met tegenzin af.

Paul En wat is de reden van jullie bezoek?

Nog voordat ze kunnen antwoorden is Hilde daar al terug met de 2 cola.

Hilde Jullie hebben jullie tanden toch gewassen deze morgen? (zet de drankjes op een tafeltje, tot Paul) Niet te lang! (af)

Paul Mijn vrouw is een kunstenares! Wat is de reden van jullie bezoek?

Geen antwoord. Ze zijn een beetje onder de indruk van de "ontvangst".

Paul (tot Jill) Je hebt nogal ... pech de laatste tijd.

Lita Ik ga Jill wat helpen met haar huiswerk! Bij haar thuis...

Paul Jij doet het uitstekend, Lita! Jij kunt later dokter worden! Wat komen jullie doen?

Lita Het gaat over die zangwedstrijd.

Paul Zangwedstrijd? Iets nieuw? Een zangwedstrijd?

Lita De jeugdclub organiseert een zangwedstrijd...

Paul Mooi...

Lita En Jill wil daar aan meedoen!

Paul (monstert Jill, heeft duidelijk bedenkingen, kijkt naar Jill) Jij?

Jill Ja, ik. Ik wil meedoen en zou graag winnen!

Paul (lacht) Mooi! Maar wat heb ik daarmee te maken? (denkt na, lacht) Ja, ...ik voel het... Ik moet wat helpen... Ik kan helemaal niet zingen en ik, ...(lacht) bakkamermuziek, ja, dat zou nog kunnen! Neen, ik wil je wel helpen. Trouwens: ik wil al mijn leerlingen helpen! Maar nu...ik moet jullie teleurstellen!

Lita Kom, Jill! Meester Paul: je vrouw zal tevreden zijn. We hebben het tapijt niet vuil gemaakt en... (sleurt Jill mee naar de deur)

Paul Hé! Jullie hebben helemaal nog niet van de cola gedronken!

Jill Ik ben vergeten mijn tanden te poetsen!

Paul Wacht! Zo laat ik jullie niet gaan! Wat zijn dat voor manieren! (verwijtend naar Lita) Hebben jullie het zo druk? Ga zitten en drink van je cola! (gaan terug zitten) Wat willen jullie dat ik doe?

Jill Ik wil mijn uitspraak verbeteren en dacht dat jij mij zou kunnen helpen. Ik wil, ik wil...

Paul Zo...je uitspraak...dat zou misschien nog wel kunnen. Drink eerst! (wijst naar de drankjes, luid) Op de gezondheid van mijn vrouw! (ze drinken eventjes: ze zijn niet geïnteresseerd in de drankjes. Jill wil leren zingen!) Jullie maken het mij ook niet gemakkelijk. (kijkt naar Jill) In de school heb ik de indruk dat jij je best niet doet! Je bent meestal met je gedachten op een andere plaats.

Lita Het is dus een kwestie van centen. Die hebben we niet. Kom, Jill! (willen weggaan)

Paul (lacht) Ik heb vroeger, héél lang geleden wel in een bandje gespeeld en piano, ja, dat gaat nog wel, maar zingen... Na de school heb ik mijn handen vol! De tuin, tennis, de cultuurraad, ...Mijn broer is zijn huis aan het veranderen...

Lita Voor de tuin kunnen wij wel zorgen. Vooral onkruid wieden is onze specialiteit;

Paul Leren zingen... Ik zou niet weten...(tot Jill) En jij wilt echt leren zingen?

Jill Ja!

Paul Zing eens wat!

Lita geeft Jill een por in de rug.

Jill (na een korte aarzeling zingt zij het begin van het lied IK BEN IK, jij bent...)

Het klinkt vreselijk, dialectisch, onregelmatig...

Paul Stop. (Hij stapt naar de piano toe, speelt enkele maten, zingt dan zelf enkele regels van het liedje, terug naar Jill) Dit is een ruwe diamant, Jill! Je stem is krachtig genoeg, heeft zelfs een zekere warmte. Maar je uitspraak, je bewegingen, je ademhaling, ...

Lita Een ruwe diamant kan toch gepolijst worden?

Paul Ja, maar er moet van die diamant toch nog een stukje overblijven. (tot Jill) En je wilt echt deelnemen aan die wedstrijd? En wanneer is die?

Lita Volgende maand. Maar ze moet niet eerst zijn. (meester knikt) Tweede is ook goed!

Jill Ik wil die wedstrijd winnen. Ik wil die "apen" eens de les spellen.

Paul Er is duidelijk motivatie. De "apen"! Maar je verzetten tegen iemand of iets is onvoldoende. Studeren. Vallen en terug opstaan. Ga je dat kunnen?

Jill Ja.

Paul En de school?

Jill Ik haal betere resultaten. Ik beloof het!

Hilde (op, blijft staan) Ik wil tv gaan kijken. Het nieuws!

Lita Ik...wij zijn er te veel! Kom, Jill!

Paul Neen. (kijkt naar vrouw) Kom morgen terug

Lita Je vrouw wil tv kijken.

Hilde Verstandig meisje!

Paul (duwt het boek dat hij aan het lezen was in Hildes handen) Hier, lees maar in dit spannende boek. Je wou er gisteren al in lezen!

Hilde neemt het boek aan, kijkt kwaad naar Paul, vlug af)

Paul Vrouwen moet je vertroetelen, zie je?

Lita Wanneer beginnen we er aan?

Paul   Wat? O, de ...lessen? Morgen...

Lita   Vandaag dus!

Paul   Dit lijkt wel een overval! Morgen dus!

Lita   De Witte Duif kan ons misschien wel helpen.

Paul   De Witte Duif?

Lita   Zo noemen wij hem. Hij geeft Engels. Hij kan gitaar spelen, dat weet ik van een schoolfeestje.

Paul   Geert? Heb ik gezegd dat ik niet wil? Kijk, zo moet je ademen. Rustig, maar regelmatig. Kijk, zo doe je dat. Zie je mijn middenrif? Zo... (neemt een blad muziek) Zie je, hier moet je ademhalen, en hier en hier. Je kunt toch muziek lezen? (Jill schudt van neen. Paul zet zich achter de piano en speelt enkele noten, zingt een stukje van het lied IK BEN IK. Nu jij! (Jill zingt precies een beetje beter, doet zichtbaar moeite.)

Hilde   (op met boek) Wat is dat voor een rommel!

Paul   Literatuur, Hilde. Kunst vraagt inspanning!

Hilde   Jij met je ...(kwaad af)

Lita   En wat gaat dat ons kosten?

Paul   De tuin...

Jill   Dan breng ik je morgen bloemen mee!

Lita   Het kan ook veredeld onkruid zijn, uit je tuin!

Paul   (tot Jill) Morgen beginnen we er aan. Misschien stopt het ook morgen. Jij beslist!

Jill   Bedankt! Ik zal in de klas mijn best doen!

Paul   (wijst naar de deur waarlangs zijn vrouw wegging) Ik heb geen zin in een echtscheiding.

Lita   Je moet ze maar eens een goede knuffel geven! Vrouwen hebben dat nodig. Vrouwen zenden signalen uit.

Paul   Tot morgen! En maak nu dat jullie wegkomen.!

Lita en Jill af, langs de schuifdeur.

Hilde (op met het boek) Wat heb je die snotapen beloofd? Zangles geven? Ben je nu helemaal getikt? En de tuin, en het huis van je broer? Toen wij bouwden heeft hij met honderden kruiwagens beton gereden en nu hij oud is...en mijn tapijten...als het morgen regent...

Paul (omhelst Hilde, maar het boek belet dat een beetje) Leg dat rotboek maar weg! Jij verdient een goede knuffel! En ik koop je morgen een automatische stofzuiger. Zo eentje dat stopt als alles netjes is. Of wil je eentje met muziek?

Hilde Er is hier al lawaai genoeg!

Paul Voel je niet dat het hier opeens stil is geworden? Jij en ik...(omhelst haar).

Liedje Paul:

(terwijl Paul zingt danst hij met Hilde)

Jij en ik zijn een paar
Echt een beetje raar, maar een heel schoon paar
Raar maar waar: een paar

Jij en ik zijn een paar
Ik de knutselaar, jij de kunstenaar
Raar maar waar: een paar

Jij en ik zijn een paar
De maagd-kunstenaar en de knutselaar
Raar maar waar: een paar

Jij en ik zijn een paar
Knutselen en knutselen maar, echt waar
Raar maar waar: een paar

Jij en ik zijn een paar
Knutselen en maar geen kindjes komen
Raar maar waar: een paar

Hilde Wilde je echt kinderen? Ik dacht: jij met al je hobby's en je school...

Paul Die twee meisjes, dat hadden onze dochters kunnen zijn!

Hilde Mijn moeder heeft het mij altijd afgeraden.

Paul Kinderen...

Hilde En mijn tapijten dan, en mijn meubels en mijn kunst!

Paul Vergeef me, schatje, dat ik even droomde. Weet je: het belangrijkste is dat wij van elkaar houden, héél ons leven!

EINDE SCENE TWEE

SCENE DRIE

Op een bankje, niet ver van de jeugdclub zitten enkele jongeren. Koen drinkt uit een flesje. Jeroen, Herwig en enkele figuranten zitten of “hangen” op de bank. Jomme komt met een skateboard aangerold en valt in de buurt van de bank. Men lacht met hem.

Jomme   Jullie hebben iets tegen kunst, papzakken!

Jeroen   Armen en benen breken in ons bijzijn, is ons medeplichtig maken aan een moordpoging.

Jomme   Ik mankeer toch niets!

Jeroen   Flauwe humorist!

Koen   En gisteren viel je bijna op dezelfde plaats.

Herwig   Toen zaten er alleen maar meisjes op de bank. Wilde je nu voor ons ook indruk maken?

Jomme   Indruk? Ik heb groot nieuws! Maar tegen zeveraars vertel ik dat niet!

Jeroen   Toe, Jommeke!

Jomme   Ik heb Jill gezien.

Allen   Dat is groot nieuws!

Jeroen   Sukkelaar! Dat is de nagel van onze doodskist.

Jomme   Daar hebben ze nog geen hout voor gevonden!

Jeroen   Vooruit, kerel! En geen gezever! Wat heb je op je lever?

Jomme   Ze was bij de leraar Nederlands.

Jeroen   Wie? Welke leraar Nederlands?

Jomme   De Kluns! Die met zijn stads madammeke dat drie paar handschoenen draagt als ze in de tuin werkt. En drie paar broeken draagt als...

Jeroen   Jomme! Vertel! Wat ging Jill daar doen?

Koen   Ik ben er ook eens op bezoek geweest met mijn mama. We hebben er lekkere chocolademelk gedronken!

Jeroen   Koen! Jill is er chocolademelk gaan drinken, wat is nu het grote nieuws?

Jomme   Ik denk dat het te maken heeft met die zangwedstrijd.

Jeroen   Dat is al wat anders.

Jomme   Ik heb zelfs geprobeerd iets af te luisteren!

Jeroen   Alles wat je probeert is goed. En?

Jomme   Jill heeft er gezongen!

Jeroen   Ammai mijn oren!

Jomme   Dat kind wil deelnemen aan de wedstrijd!

Jeroen   Belachelijk!

Jill op en wil voorbij de bank gaan, gevolgd door Lita.

Jeroen   Dag, prinses! Geachte aanwezigen: hier is de zangeres van het jaar! De ster!

Lita   Heb je weer je tanden niet gepoetst?

Herwig   (tot Jeroen) Vooruit, papagaai! Zeg nu wat je te zeggen hebt!

Jeroen   Ze zeggen dat je bij De Kluns op bezoek bent geweest. En dat madammeke...

Jill   Ze zeggen dat jij een jaloerse papagaai bent. En anderen zeggen dan weer dat je een onnozelaar bent.

Lita   Ze zeggen ook dat je een meisjeszot bent, maar dat ze van je gaan lopen. Tja, wat wil je met een stinkende adem?

Jeroen   Ho! Dit gaat de verkeerde kant uit. Ik stel hier de vragen. Je gaat dus toch deelnemen aan die zangwedstrijd?

Jill   Alleen als ik van jou de toestemming krijg! Anders niet!

Jeroen   Dan kun je het vergeten.

Jill   Bedankt voor je morele steun. Ik zal mijn best doen. En winnen!

Jeroen   Maar sukkelte toch! De jury is omgekocht!

Herwig   Ik zal onze Mechelse scheper meebrengen: die kan blaffen op de maat van de muziek.

Lita   Indien jullie ruzie zoeken, laat het dan meteen weten. De kleuters twee passen achteruit en de rest een stap naar voor. Dan kunnen we er meteen aan beginnen. Al zal het zonder die Mechelse scheper wel moeilijk gaan om op maat te meppen. (kijkt rond) Komt er nog wat van? Mijn linkse maakt alleen maar blauwe plekken. Mijn rechtse laat bloedstrepen achter. Komaan, niet treuzelen! (stapt in

de richting van Jeroen en Herwig, die naast Jeroen staat. Plots zet ze haar linkervoet op die van Jeroen, kort maar krachtig. Hij schreeuwt het uit van de pijn.) Komt er nog wat van, papagaai?

Jeroen   Verdomd! Heks!

Lita wil Jeroen nog zo een stamp op zijn voeten geven, maar hij trekt zich terug en zoekt bescherming achter Herwig.

Lita   Kom, Jill! Of willen jullie een zuivere confrontatie?

Jeroen   Oude wijven!

Lita   Herhaal dat nog eens!

Jill   Kom, Lita! (na een korte aarzeling volgt Lita Jill na enkele stappen, keert Lita zich om, stapt terug naar het tweetal toe, ruikt, lacht.) Ze hebben al in hun broek gedaan!(lacht, samen af)

Jomme   Wie zou nu zo'n wijf willen kussen? (prutst wat aan zijn skateboard) Ik ga nog wat oefenen. Salu! (af)

Ook de eventuele figuranten een voor een af.

Jeroen kijkt hen na.

Jeroen zingt. (declameert)

We zouden die achterontwikkelde snotapen
een hakje moeten zetten.

We zouden die achterontwikkelde rotwijven
eens goed moeten inwrijven.

Jeroen   Die Jill is een heks, we moeten iets doen!

Jomme   Zeg papagaai, jij hebt met alle wijven ruzie. Zou je niet beter wat meer takt gebruiken? Je raakt nooit van straat!

Jeroen   Dan word ik maar pater, daar is altijd plaats!

Ze lachen.

EINDE SCENE DRIE

SCENE VIER

Bij de leraar thuis. De vrouw verzorgt de bloemen en planten. Ze ziet Jill aankomen.

Hilde Paul! (die een boek leest)

Hilde Paul!

Paul Ik ben niet doof; wat is er?

Hilde Ze is daar weer!

Paul Wie?

Hilde Ze!

Paul Jill bedoel je? Ja, dat was zo afgesproken.

Hilde Ik wist van niets.

Paul Moest jij dat weten?

Hilde Ja!

Paul Je had dan taart en ander lekkers voorzien, ja een goede gastvrouw...

Hilde Voor kinderen zet je toch niets klaar!

Paul Neen! Jij niet!

Hilde (kijkt door raam, achter) Ze blijft staan. Ze bedenkt zich!

Paul Ze moet nu zeker aan je gastvrijheid denken. Misschien komt ze zelfs niet verder.

Hilde Zou mooi zijn. Neen. Ze stapt verder. Dat ze maar niet over mijn planten loopt.

Paul Dat doet ze niet. Tenzij zij denkt dat het onkruid is.

Hilde Jij kent ook niets van bloemen...

Paul ...en planten.

Hilde Juist!

De bel gaat.

Hilde En nu?

Paul Opendoen. Of moet ik?

Hilde naar de deur toe.

Paul   Zeg dat ze haar voeten vaagt. Die jonge meisjes tegenwoordig...

Hilde   Als je het maar weet! (af)

Hilde   (off) Voeten vagen, schoenen uit en niet op de tapijten lopen.

Hilde   (op gevolgd door Jill) Paul, er is bezoek voor jou!

Paul   (uit zetel, legt boek neer) Dag, Jill. Je hebt vandaag een goede toets gedaan. Goed! En nu nog beter! Je kunt het!

Jill   Dag, menheer...

Paul   Het is mijnheer of Paul, zeg maar Paul! We zijn hier toch niet in de klas. (tot Hilde) Breng je een cola voor juffrouw Jill? (Hilde geïrriteerd af)

Paul   (geeft een blad muziek aan Jill) Kun je dat lezen?

Jill   (bekijkt blad, knikt) Ja, dat is mijn mooiste lied.

Paul   Vorige keer lukte het toch niet?

Jill   Mijn kozijn speelt gitaar en die heeft het mij geleerd. (wijst) Wit, zwart, zwart met een staartje... (wijst) Een hele noot, een halve noot, een ...

Hilde op met een glas cola, zet het nogal brutaal neer, kijkt naar Paul, af.

Paul   Drink maar eens! Niet te veel want er is maar een cola voorzien.

Jill drinkt van de cola en bijna valt het glas om, Paul kan het nog net grijpen. Ze lachen.

Paul   Het belangrijkste bij een optreden is?

Jill   Dat je de tekst kent!

Paul   Je houding! Je uitstraling. Kijk! Zo moet je opkomen! (doet dat voor) Zelfzeker, met overtuiging, met uitstraling, met rust in je. Kom je zenuwachtig op, is geen probleem. Iedereen is al eens zenuwachtig. Je moet echter vlug je rust terugvinden. Als je zenuwachtig blijft, dan verlies je je tekst. Kijk niet naar het publiek maar er net boven. Haal diep adem en vooral sta recht: niet zoals je dat soms op tv ziet. Zo van die scheefgezakte bloemzakken! Vooruit, doe eens na!

Jill doet wat Paul vraagt.

Paul   Je schouders! Kijk! Zo moet het. Nadoen!

Jill doet het na.

Paul Goed. En nu rustig ademhalen. Zodra je begint te zingen, behoud je die rustige ademhaling, maar je moet je wel aanpassen aan de rusttijden. (neemt partituur, toont) Kijk: hier en hier...

Hilde (komt op, kwaad, blijft staan, roept) Mijn tapijten! (terug af)

Jill kijkt naar Paul.

Paul Ze is echt kwaad.

Jill Wil ik weggaan?

Paul Neen. Dat gaat wel over.

Hilde (terug op met gieter voor de bloemen en planten) Hier, dat is voortaan van jou! (vlug af. Paul kijkt bezorgd.)

Jill Ik voel me precies niet goed. Mag ik er voor vandaag mee ophouden?

Paul Ja, zoals je verkiest.

Jill Bedankt. (Jill af)

Paul blijft alleen in de plaats.

Belichting langzaam naar uit. Helemaal vooraan staat Hilde met een koffer: ze verlaat de woning.

Zingt lied MANNEN ZIJN TIRANNEN

Ik, ik, heb je lief voor eeuwig en altijd.

Maar plots, opeens ben je alleen nog de meid.

Ref.

Mannen zijn tirannen.

Koud, oud, geen laagje goud.

Eens getrouwd: alleen maar vage beloften.

En ze weten niets meer van hun geloften.

Jij, jij, alleen bent het licht van mijn ogen,

Maar meteen ben je plots weer eens bedrogen.

Ik doe alles in de tuin en de woning,

Maar met de krant en de tv ben je koning.

Ik zal altijd zoenen en met je vrijen,

Maar het bleef alleen maar bij auto rijden.

Hilde kijkt om en stapt dan resoluut af. Belichting uit.

EINDE SCENE VIER

SCENE VIJF

De tuin voor het clubhuis. Kinderen en ouders zitten op stoelen, er staat een micro. Hier is plaats voor figuranten. Ook de leraar Nederlands van Jill is aanwezig. Alle aanwezigen hebben een stembriefje gekregen.

Wanneer het doek opgaat (of het licht aan) klinkt er een goed applaus. Edwin, de voorzitter van de club neemt het woord wanneer het applaus vermindert.

Edwin Zo, dat was het dan, dames en heren. Onze eerste zangwedstrijd. Sterke kandidaten en ook enkele minder sterke prestaties. Het is nu aan de jury om te beoordelen. Dat de beste wint!

Jill (komt van achter naar voren en even later gevolgd door Lita) Waarom mocht ik niet meedoen?

Edwin (gestoord) Jij? Stond jij op de lijst?

Jill Ik heb je gisteren toch gezegd dat ik zou meedoen! (gemompel onder de aanwezigen)

Edwin Je stond niet op de lijst, Jill!

Lita Toon mij dan de lijst! (Edwin voelt zich ongemakkelijk) Er is geen lijst! Er stond ook nergens vermeld dat je vooraf moest inschrijven! (boegeroep door Jeromme, Jeroen, ...)

Lita (stapt naar de micro) En nu volgt er nog een laatste kandidaat, tenzij er nog anderen zich melden. Vermits er geen deelnemerslijst is, kan dat nog! (kijkt rond) Geachte dames en heren, graag jullie aandacht voor Jill, met een eigen liedje. (kijkt naar de jury, helemaal vooraan) Nog even geduld! (Jill komt naar de micro, Lita klapt in de handen, er volgt een kort applaus. Lita zet een draagbare cassettespeler op.)

Jill (zingt haar liedje IK BEN IK. Zij heeft een verzorgde lichaamstaal en de zang is ook veel verbeterd tegenover in het begin. Er volgt een stevig applaus.)

IK BEN IK

Ik ben ik
Jij bent jij
Toch zijn we samen één

Ik ben ik
Jij bent jij
Wij samen één geheel

Ik ben ik
Jij bent jij
Iedereen is zichzelf

Ik ben ik
Jij bent jij
Respecteer iedereen!

Lita (naar de micro) En nu maar hopen dat de deskundige jury de uitslag niet vooraf opgemaakt heeft! (boegeroep door enkele jongeren waaronder Jeroen, ...)

Edwin (naar de micro) Prachtig! Buiten onze verwachting! Zijn er misschien nog kandidaten die niet op de lijst stonden? Neen? Dan pauzeren we even. (kijkt naar de jury. Een tweetal jongeren halen de briefjes af: voor de prijs van het publiek en overhandigen die aan Edwin, die ze bekijkt en rangschikt. Iemand van de jury geeft een briefje aan Edwin met de uitslag.) De jury, geachte dames en heren, heeft vlug gewerkt. De uitslag: de winnaar is Ben. Proficiat Ben! (applaus voor Ben die een geschenkje ontvangt) En de prijs van het publiek gaat naar...Jill, voor haar eigen compositie. Proficiat Jill! En sorry: ik was je vergeten. (Jill krijgt ook een geschenkje. Applaus van het publiek, boegeroep van enkele jongeren.)

Edwin Graag je aandacht voor de twee winnaars! Eerst de publiekslieveling!

Lita zingt haar liedje. Zij wordt echter gestoord door de “bende” van Jeroen die met van alles naar Jill werpt, maar zij zingt gewoon verder. Er ontstaat een gevecht: voor- en tegenstanders van Jill. Men werpt zelfs met een paar stoelen. De ouders proberen te sussen, maar blijkbaar is er geen houden aan. Sommigen verlaten het “feestelijk gebeuren”, iemand roept ‘Politie’ en dan vlucht het merendeel van de aanwezigen.

Ben komt Jill feliciteren. Lita blijft in de buurt van Jill.

Paul (naar Jill toe) Je hebt je best gedaan, Jill! Volhouden! Jij wordt nog een bekende zangeres! (Jill geeft de leraar een zoen en weent) Volhouden, meisje! (af)

Edwin en een tweetal jongeren ruimen alles een beetje op, vouwen de stoelen samen (of stapelen ze en dragen ze weg.)

Naast de “opruimploeg” is er alleen nog Jill en Lita en een keurige heer. Hij komt naar Jill Toe.)

Ludo Dag, Jill. Dat was een goede prestatie. Van wie heb jij dat geleerd?

Jill Van de leraar.

Ludo Die man die je een zoen gaf? Heeft zijn best gedaan. Nu moet je echter verder gaan. Jij wordt een goede zangeres. Ik kan van jou een ster maken.

Jill Ik heb er genoeg van.

Ludo O, vergeef mij! (geeft een visitekaartje aan Jill) Ik ben Ludo Beckx, impresario.

Jill Impresario? (bekijkt het kaartje)

Ludo   Ik zoek jonge talenten en begeleidt die tot het grote succes. Ik wil met je ouders praten: je moet doorgaan!

Jill   Ik heb er genoeg van!

Ludo   Vergeet niet te bellen! (af)

Jill laat het kaartje vallen, Lita raapt het op.

Lita   Dit kan je kans worden! Een echte impresario (steekt kaartje weg). Jill, jij hebt een mooie stem. Die man kan je roem brengen. Hier valt niets te beleven. Als ster...

Jill   Ik wil niet beroemd worden. Ik wil vrienden hebben!

EINDE SCENE VIJF

SCENE ZES

Jill zit aan een tafeltje in de foyer van een zaal. Achter haar een affiche met de naam Jill er op. Ze heeft een optreden achter de rug. Met middelmatig succes. Ze voelt zich niet zo gelukkig. Ze had meer verwacht.

Figuranten kunnen nu soms voorbij Jill gaan, richting uitgang. Sommigen groeten haar, anderen kijken weg.

Ludo (komt op, blijft bij Jill staan) Het was niet slecht, Jill. Alle begin is moeilijk. De naam van de artiest is soms belangrijker dan wat hij of zij brengt. Show business, zie je...

Jill Dan vond jij het niet goed?

Ludo (weet niet wat antwoorden, maakt gebaren) Het was niet slecht. Maar de kers op de taart onbrak. Het is een kwestie van (maakt gebaren met zijn handen die hij later over elkaar wrijft) inleven. Rome en Parijs zijn ook niet op een dag gebouwd. Volhouden! Leren incasseren! (kijkt op uurwerk) Ooi! Ik moet dringend weg. Ik had er al moeten zijn! (enkele stappen naar uitgang, draait zich om) We praten er nog wel eens over! (met snelle stappen weg, nagestaard door Jill, die zich niet zo prettig voelt.)

Jill Wat moet ik nu met mijn leven beginnen? Eigenlijk was ik voorbestemd om verpleegster te worden, maar daar heb ik nu geen goesting meer voor. (kijkt de impresario na) Die man beloofde mijn tweede vader te zijn. Maar wanneer er geen pers in de buurt is, heeft hij geen tijd. Het is een oude zak!

Paul (met het programmaboekje in de hand, ziet Jill zitten.) Dag, Jill!

Jill (kijkt op, glimlacht) Dag, ...mijnh...euh...Paul.

Paul Zeg maar Paul, ik zeg voortaan prinses!

Jill Om te spotten?

Paul Neen. Omdat jij dat bent. Prinsessen zijn gevoelig. Hebben hoogtepunten en kennen diepe dalen. Meestal leven ze tussen de twee. Hoe gaat het, Jill?

Jill Wat vond jij van mijn optreden?

Paul Wat moet ik zeggen?

Jill De waarheid. Jouw mening is belangrijk voor mij!

Paul Het kon beter.

Jill Wat kon beter?

Paul Je houding was perfect. De liedjes die je zong waren oubollig: zelfs niet geschikt voor de kerstboom. Je moet liedjes zingen met pit, met uitstraling. Je moet de zaal "pakken".

Jill Ja, ... hoe is het met Hilde?

Paul Goed, hoop ik. Ik hoor er toch niets van. Ik leef nu helemaal anders. Er zijn nu eenmaal dingen die gebeuren.

Jill Ik voel me schuldig.

Paul Dat stond toch te gebeuren. Wat ze op jou afreageerde was eigenlijk voor mij bestemd. Denk jij maar aan je carrière. Je hebt een aangename stem.

Jill Maar mijn liedjes trekken op niets.

Paul Ik heb een goede vriend die mooie muziek maakt. Je hoort nog van mij. Jij blijft mijn prinses! (geeft Jill een hand) Het zal je wel lukken!

Jill Bedankt, Paul!

Paul steekt zijn hand omhoog, stapt verder.

Jill Het zal je wel lukken...Het zal je wel lukken...

Een groepje jongeren op. (Koen, Jeroen, Jomme, Herwig, en eventueel figuranten) Ze blijven achteraan staan en hebben Jill, die vooraan links zit, niet gezien. Ze genieten, lachen, ...

Jeroen Precies een geit die stond te blaten.

Jomme Een Mechelse scheper. (doet hondengeblaf na).

Herwig Zo erg was het nu ook weer niet. De klank trok op niets. Dat was geen muziek.

Koen Ze zal er nu wel mee stoppen.

Jeroen Als ze het nog eens aandurft, dan werpen wij met rotte tomaten!

Koen Waar vind je dat nog? Ze zijn veel te duur!

Het groepje stapt verder en ziet dan Jill zitten.

Jomme Dag, Jill!

Jeroen Het was geen succes, kleintje! Je redt het nooit!

Jomme De programmatie was slecht. Wie zingt nu nog zo'n liedjes? Jij had toch een impresario?

Koen We hebben toch eens goed gelachen. Met propere humor.

Jomme Zet eens de politici in hun blootje. Dat soort liederen is in. Politici dienen daarvoor.

Koen   Doe de afwas in een sjiek restaurant, dan kom je ook bij het groot volk.
Jomme   Die impresario is een zak. Zoiets laat je een beginnelingske toch niet zingen?
Jeroen   Wat kan ze anders? Kom, onze dag kan niet meer stuk.
Herwig   Op naar de kroegen en de wijven!
Allen lachend af. Jill blijft alleen achter, weent.

Lita op. Blijft staan, kijkt naar de wenende Jill. Geeft haar een knuffel, Jill weert haar af.
Maar Lita houdt Jill stevig omkneld.

Jill   Ik wil niemand meer zien!

Lita   Jij bent mijn klein geitje.

Jill   Dat wil ik niet meer horen!

Lita zingt haar liedje:

HET KLEINE GEITJE

Jij bent mijn kleine geitje,
op de grote groene wei,
met hier en daar wat hei:
groene wei en dorre hei.

Knabbel nu maar rustig door
en kijk niet naar andere
geitjes op de groene wei.
Doe voort en knabbel blij!

Een klein geitje met wennen
aan hoe anderen leven
maar zelf knabbelen en kiezen.
Geven, nemen en leven!

Jill   Ik ben geen kleine geit!

Lita   Jij bent mijn kleine geit én mijn beste vriendin!

EINDE SCENE ZES

SCENE ZEVEN

Een zomerse receptie boven op een dakterras van een groot nieuw gebouw: veel planten en mannen en vrouwen mooi gekleed. Men staat in een halve kring met vooraan links een micro. Rechts vooraan Jeroen en Koen, tussen de genodigden.

Iedereen heeft een glas in de hand of een glas op een tafeltje staan, in de buurt. Bedienden vullen regelmatig de glazen bij. Er staan ook snackjes op de tafeltjes.

De scène begint met het applaus en Jill die een buiging maakt en nadien achteraan gaat staan. George, de zaakvoerder van het bedrijf dat de receptie organiseert, stapt naar de micro en voelt zich gelukkig met het succes van de zangeres. De menigte mompelt, men zegt iets tegen de buur enz.

Jeroen (zachtjes tegen Koen) Kattengejank.

Koen Kattengejank waarvan men houdt!

Jeroen Komedianten!

Koen Ze heeft een mooie stem.

Jeroen Het is een moordgriet. Gelukkig heeft ze ons nog niet gezien.

Koen Wat kom ik hier doen?

Jeroen Jouw papa bezorgde ons die invitaties. Ik voel me hier thuis. Mijn stijl!

Koen Tussen al die opgeblazen kikkers?

George (bij de micro, kijkt voldaan rond) Dames en heren, geachte genodigden, dit is een grote dag voor onze maatschappij. Dit gebouw is het gebouw van de eeuw. Na jaren van intens studiewerk, is dit meesterwerk eindelijk klaar. Kijk maar eens goed rond! Onder ons bevindt zich een nieuwe stad gebouwd door onze firma. Bouwen is voor ons kunst. (een korte pauze)

Jeroen De rotzak: bij zo'n sjarels telt alleen geld.

Koen En bij jou: pinten pakken en niet betalen!

George Dames en heren, geachte genodigden: er volgt nu een tweede optreden van onze charmezangeres Jill Julie! Graag uw applaus!

Men applaudisseert. Terwijl Jill naar de micro toestapt is wat gepraat van de aanwezigen.

Koen Hier stonden vroeger arbeiderswoningen van de cité: ze moesten weg voor dit wangedrocht. Het gebouw van de eeuw!

Jeroen Zwijg. Kijk eens goed: wat een moordgriet is die snotaap geworden!

Jill zingt haar lied **BOUWEN VOOR MORGEN**

Ref:

Bouwen voor morgen
Is komen uit zorgen,
Verlangen naar morgen
Een toekomst zonder zorgen

Bouwen voor morgen
is wat in je leeft opnieuw boetseren,
en vorm geven om anders te leven.

Bouwen voor morgen
is eindelijk dromen vorm geven
met staal en beton en willen leven.

Bouwen voor morgen
is je leven een nieuw elan geven,
en anders willen ervaren, leven.

Er klinkt een overweldigend applaus. George geeft Jill een zoen.

George Bravo! Drink rustig jullie glazen leeg, laat ze nog eens bijvullen en dan met de geluidsloze lift naar de verschillende verdiepingen. Geniet van deze prachtige structuur, geachte dames en heren. (kijkt rond) Gelieve mij te willen volgen!

George af, gevold door het aanwezige publiek. Jeroen neemt zijn GSM, tikt een nummer in.

Jeroen Ja, nog enkele minuten! Ik wil geen problemen! (GSM weg)

Jeroen en Koen verbergen zich tussen de mensen, Jill blijft als een van de laatste op het podium. Ze geniet zichtbaar van haar succes. De belichting langzaam uit.

EINDE SCENE ZEVEN

SCENE ACHT

Een straatbeeld: wat struiken, straatlantaren, vage belichting. Een bord PARKING.
Jill draagt gewone kleding, achter haar volgt de manager met een kledingset van Jill.

Ludo Een groot succes, Jill! Zeker je laatste liedje! Ook de tekst zal de directeur van Algemene Bouwwerken Kampen gevlaid hebben. Persoonlijk moet ik niets hebben van die kleine appartementen die hij bouwt, maar de klant is koning.

Jill antwoordt niet.

Ludo Je zou best eens naar mijn studio kunnen komen en je eens goed ontspannen. Je weet het toch dat ik in de buurt woon? (Jill antwoordt niet) Je weet toch nog dat ik je uit de massa oppikte? Dat kleine nest waar je de eerste keer zong? Je zou eens een tijdje bij mij kunnen ontspannen. Je bent toch niet bang van mij?

Jill Neen, waarom zou ik?

Ludo Ik denk dat je bang bent van mij. Weet je: er moet toch een minimum vertrouwen zijn tussen artiesten en de impresario?

Jill Ik ben moe! Daarbij: ik heb een verloofde. Ik wil hem vanavond nog zien. Echt: ik ben moe!

Ludo Juist daarvoor! Je moet je regelmatig ontspannen. Kom, ik woon maar twee straten verder!

De muziek van IK BEN IK klinkt zacht op de achtergrond, naar het einde van de scène klinkt dit luider en luider.

Jill stapt dapper door. Plots worden ze door een vijftal gemaskerden omringd. Deze overval moet choreografisch uitgebeeld worden. Men kan bijvoorbeeld op een rij al bewegende met gestrekte armen in een elipsvorm rond Jill en Ludo “fladderen” (net als vogels). En telkens men in de buurt komt van Jill of Ludo enkele rake klappen uitdelen. Dit moeten vlugge bewegingen zijn, zodat Jill noch Ludo zich echt kunnen verweren. Plots trekt men Jill weg van de manager, duwt haar op de grond. Zij verweert zich en ook de manager slaat met de kledingset die hij draagt. Dan slaat men Jill en die blijft onbeweeglijk liggen. Ludo vlucht, zonder zich om Jill te bekommeren. Jill kermt van de pijn en blijft onbeweeglijk liggen. De jongeren vluchten weg omdat er enkele personen aankomen.

EINDE SCENE ACHT

PAUZE

SCENE NEGEN

Een recreatieruimte in een revalidatiecentrum. Wat planten, ...

Marleen, een verpleegster rijdt Jill op in een rolstoel. Jill kijkt nors voor zich uit. De verpleegster doet heel vriendelijk tegen Jill. Ze zet de rolstoel niet ver van een "raam". Kijkt van op afstand naar Jill, schudt het hoofd, wil weggaan, komt terug naar Jill.

Marleen   Komaan, prinses!

Jill   (geen antwoord)

Marleen   Prinses! Kijk eens mee in de tuin! Daar! (wijst naar iets wat zich in de tuin afspeelt) Een eekhoortje! En een stomme mus!

Jill   (schudt het hoofd)

Marleen   En...

Jill   Laat mij gerust!

Marleen   Oké, daar gaan we dan weer! Laat mij gerust. Dat zei ik tegen mijn man ook, deze morgen! Maar het werd héérlijk. Zo een man in je leven...

Jill   Zal ik de hoofdzuster roepen? Seks...

Marleen   Ik ben de hoofdzuster, wist je dat niet?

Jill   De directrice dan?

Marleen   't Is een man.

Jill   Toch die van deze morgen niet?

Marleen   Maar prinsesje toch! Heb jij iets tegen mannen?

Jill   Ja!

Marleen   Juist! Jij hebt iets tegen heel de wereld.

Jill   Ja, ja en nog eens ja!

Marleen   Dat was ik vergeten! Sorry! Héél de wereld is een grote poppenkast en daarin ben jij de prinses. Prinses poppenkast!

Jill   Laat mij gerust!

Marleen   Vandaag niet, prinses! Vandaag wil ik je leren praten! Jij moet terug de draad opnemen! Héél de wereld haten omdat een bende nozems je een tikje op je rug gegeven heeft? Er zal altijd iets om iemand zijn dat je stoort!

Jill   Wat? Een tikje op mijn rug? Iemand of iets wat mij stoort? Zie je mij zitten? Hier in deze stoel? Voor eeuwig en altijd!

Marleen   Zolang leef jij niet, prinses!

Jill   Hoe kan ik nu houden van heel de wereld als men je bont en blauw geslagen heeft? Ik heb altijd van alles en iedereen gehouden. Dat heb ik uitgezongen in mijn liederen. De wereld is mooi en men slaat je bijna dood. Deze wereld is rot en stinkt.

Marleen   Jij bent veel te mooi om lelijk te doen.

Jill   Ik ben lelijk. Zie mij hier zitten! Mijn voeten wegen als lood, mijn hals, ...

Marleen   Jij gaat niet dood, prinsesje. Hooguit leef je nog vijftig jaar of langer, in deze stoel. Iedere dag drie keer eten, ... (neuriet een liedje van Jill: Ik ben ik, jij...)

Jill   Zwijg, laat me gerust! Ik wil alleen zijn! En vooral: ik wil geen bezoek!

Marleen   Zoals je verkiest, prinses! (af)

Jill is boos: ze kan haar handicap niet aanvaarden. Hoe moet het nu verder? Ze slaat met haar handen op haar dijen, weent. Op de achtergrond klinkt de muziek van haar liedje (Ik ben ik, ...). Han en Lan, de twee jongere zusjes van Jill op, ze blijven achteraan staan. Ieder met een bloementuil in de handen. Jill ziet hen niet. De zusjes kijken naar elkaar, blijven staan.

Marleen   (op, blijft ver van Jill staan. Met verheven stem) Er is bezoek, prinsesje!

Jill   Laat mij gerust! Ik wil alleen zijn!

Marleen terug af.

Han en Lan zingen een strofe uit het liedje (Ik ben ik, ...) en komen naar Jill toe.

Han   Dag, kreupel eendje!

Lan   Dag, grote olifant!

Jill draait zich om en ziet haar zusjes.

Jill   Jij (kijkt naar Han) en jij (kijkt naar Lan). Snotapen! Pestkoppen! (ontroerende omhelzing: Jill is blij met de komst van haar zusjes.)

Han en Lan geven de bloemen af aan Jill.

Jill   Hoe wisten jullie dat ik hier...

Han   Doe niet zo onnozel, zusje! We hebben die bloemen met onze laatste centen gekocht! Zeg maar gewoon dat je ze mooi vindt of we nemen ze terug mee! Ondankbare geit!

Jill   Bedankt!

Han   Dat is het minste wat je kunt zeggen!

Lan   Je redt het nooit. Je gaat dood, zusje. Wel wat jong, vind ik. En hoe is het met je stem? Nu heb je tijd om te leren zingen!

Han   Voor je begrafenis!

Lan   Daar heeft ze nog tijd genoeg voor!

Marleen   (op) Zal ik de bloemen op je kamer zetten? (neemt de bloemen mee, nadat Jill geknikt heeft. Marleen terug af.)

Han   Wat zegt de dokter?

Jill   Dit is voor heel mijn leven! Ik zal nooit meer kunnen zingen.

Lan   Nooit meer willen zingen, bedoel je. Je, jij houdt te veel van je vermeende miserie!

Han   Je heb ons verlaten. Jij die altijd zo vrolijk was! Jij moet terug leren geloven in mensen, in het leven!

Han en Lan zingen het liedje: LEREN GELOVEN. Ben op met gitaar en begeleidt liedje.

Jij moet terug leren geloven
Leren geloven in de mensen
En in dingen die ons omringen

Jij moet terug leren geloven
In vandaag, morgen, overmorgen
En in dingen die ons omringen

Jij moet terug leren geloven
En leren houden van het leven
En mooie dingen beleven

Jij moet terug leren geloven,
Leren zingen over het leven
Terug leren leven, geven

Gestommel achteraan, Jill kijkt om en ziet een hele groep van de jeugdclub. Zij zingen samen, terwijl ze dansen het liedje LEREN GELOVEN. Na het dansje komen ze naar Jill toe en willen haar betrekken in de dans.

Han   Kom, Jill! Jij moet meezingen. (zij dirigeert de zang en Jill kan niet nalaten om toch even te proberen om mee te zingen.)

Lan   En nu gaat ons zusje zelf zingen.

Han Dames en heren: ons kreupel eendje gaat zingen!

Lita, die bij de groep was en eigenlijk alles georganiseerd heeft, zingt het liedje IK BEN IK, en ze nodigt Jill uit om mee te zingen. Uiteindelijk zingt Jill een strofe mee, terwijl de anderen dansen. Nadien geven de kinderen Jill een hand of een zoen. Jill is ontroerd.

Jill (toont duidelijk dat zij dankbaar is om de aanwezigheid van de kinderen, maar kijkt boos naar Lita) Heb jij dat georganiseerd? Moet heel de wereld nu weten dat ik kreupel ben?

Lita Heb jij al eens geprobeerd uit die luie stoel te kruipen? Heb jij al eens geprobeerd...

Jill Laat me gerust!

Marleen (op) Ik zal je op een andere plaats zetten! (verplaatst Jill) Hier op deze plaats kun je niet boos worden.

Jill Laat mij gerust! Ik wil alleen zijn.

Marleen (tot de bezoekers) Onze patiënte moet nog veel rusten! (wijst naar de deur) Wachten jullie maar even in het lokaal hiernaast!

De kinderen geven Jill een hand, wensen haar veel beterschap en verlaten het lokaal. Alleen Ben en Lita blijven nog even. Ook Marleen af.

Lita (geeft Jill een hand, omhelst haar hartelijk) Ik wens je veel beterschap, Jill Julie! (af)

Jill (kijkt naar Ben) En jij? Kom je mij je liefde verklaren? Ik trouw niet! Ik zal nooit trouwen! Lita is meer geschikt voor jou! Zij is ten minste niet kreupel!

Ben (lacht) Hoe kun je het raden? Ik met je trouwen? Een goed gedacht! Alleen: je zult nog jaren moeten wachten. Ik wil eerst mijn studies afmaken! Daarbij: met een kreupele onnozele gans zou ik nooit trouwen. Ik zal nooit kunnen houden van iemand die zelfs haar eigen gezicht niet graag ziet!

Jill Wat wil je dan zeggen?

Ben Eigenlijk niets!

Jill Trap het dan af! Ik ben moe!

Ben Of misschien toch wel. Ja, ik wil je wat zeggen. Er is iets uit de hand gelopen!

Jill Jij kende die bandieten die mij ...

Ben Neen, ...oei, wat ben jij direct. Neen, ja, daarover wil ik je iets zeggen!

Jill Ze hebben het zo niet bedoeld! Het is uit de hand gelopen! Maak dat je wegkomt!

Ben (wil weggaan, draait zich om) Toch wil ik je wat zeggen en je zult luisteren ook!

Jill Weg!

Ben Neen! Jeroen en zijn vrienden...

Jill Die...Jeroen en zijn vrienden...als ik ze tegenkom, dan wring ik ze de nek om!

Ben (dreigend) Luister! Jeroen en zijn vrienden zijn nooit jouw vrienden geweest en dat is ook omdat jij soms zo arrogant kunt doen! Het zijn plaaggeesten, maar ze weten niet beter. Jeroen leerde op café enkele jongens kennen en hij vertelde over jou en hij...

Jill Huurmoordenaars!

Ben Het is gewoon uit de hand gelopen, Jill! Jeroen wilde je alleen maar eens laten schrikken, maar die bende snotapen heeft het anders begrepen, enfin, het is anders afgelopen. Het was Jeroens bedoeling niet. Gewoon eens plagen! Meer niet!

Jill Bandieten. Dat ze maar wachten! Misschien kom ik ooit uit dit scharminkel, deze gevangenisstoel! Ik zal ze allemaal...

Ben Jill, wil je met mij trouwen?

Jill Wat?

Ben Er komt terug leven in je! Weer je! Spring uit die stoel en roep tot heel de wereld dat je Jill Julie bent! De zangeres die terugkomt! Dans op de kop van heel de wereld! Jij bent jij!

Jill Maak dat je wegkomt, snotaap! Als ik ooit trouw dan is dat met een papagaai! Of met een krassende kraai! Weg! Laat me gerust! (Ben wil weggaan)

Jill En vergeet je gitaar niet! Als je ooit nog eens muziek probeert te maken: leer dan eerst dat ding stemmen!

Ben (neemt gitaar, zoent Jill, die zich afweert, af)

Marleen (op, plaatst Jill terug op de vorige plaats) Hier mag je boos zijn. Het is een bende, Jill! Straks zijn het frietjes met stoofvlees en nadien, dan, dan, ...moet je maar eens een liedje zingen, voor mij alleen. Die jongen, ...met zijn gitaar...die is verliefd op jou! Wat een sukkelaar!

Jill Ontplof!

Marleen Voor of na de frietjes?

EINDE SCENE NEGEN

SCENE TIEN

De recreatieruimte van het revalidatiecentrum. Leen, de poetsvrouw geeft de bloemen en planten water. Ze doet dat met een kleine gieter, die ze meteen vervangt door een veel groter exemplaar. Terwijl ze dat doet giet ze overvloedig water, ook naast de planten, ze zingt haar liedje WATER GEVEN. Ze is zeer beweeglijk met armen en benen: ze overdrijft.

Water geven.

Water geven
Bloempjes hebben water nodig
Bloempjes moeten veel drinken
Planten hebben water nodig
Planten moeten veel drinken

Water geven
Worteltjes hebben water nodig
Worteltjes moeten veel drinken
Om groot en sterk te worden
Om te kunnen groeien

Jill rijdt zichzelf op in haar rolstoel. Kijkt naar de poetsvrouw. Leen ziet Jill en zingt verder.

Water geven
Plantjes hebben water nodig
Om te kunnen groeien
Mensen hebben water nodig
Om te kunnen bloeien.

Leen   (kijkt naar Jill) Jij niet!

Jill   Wat?

Leen   Jij niet. Jij hebt geen water nodig. Jij moet doodgaan. Voor jou heeft het leven geen zin meer. Een kreupele zangeres...

Jill   Jij verzuipt die planten!

Leen   Ze weren zich. Jij niet! Straks komen er worteltjes bij. Planten zijn krachtig en willen leven.

Jill   Wie zegt dat ik wil doodgaan?

Leen   Ik dacht het zo maar. Sorry, als ik je beledigde. Arm meisje! Nog zo jong! Vorige week dacht ik dat het nog goed met je kwam, toen die bende nozems uit je dorp op bezoek waren. Wat een bende! (doet verder, naar Jill toe) Jij mankeert maar een ding: optimisme. Willen leven, zoals die plantjes en bloemen! Verlangen! Vooruit kijken! (neemt haar spullen op) Dag, prinses!

Jill   Zal ik eens uit mijn stoel komen?

Leen   Dat kan je niet! Sorry! Kijk maar eens naar die planten: ze lachen me iedere dag toe en jij, jij krijgt iedere dag meer plooien in je gezicht. Misschien morgen al zie ik je neus niet meer staan! (af, terwijl ze haar liedje zingt)

Marleen   (op, kijkt naar Jill) Ik zal je eens op een rustiger plaatsje zetten.

Jill   Dat kan ik ook.

Marleen   Hier ben je altijd goed gezind.

Jill   Die Leen, dat is een pestkop. Ik dacht dat poetsvrouwen...

Marleen   (vertrouwelijk) Het is tegenwoordig niet meer zo gemakkelijk om goed personeel te vinden. Dat zegt de directeur regelmatig. Goed personeel...(plaatst de rolstoel van Jill op een andere plaats) Zo, ...je weet toch dat er vandaag bezoek voor je komt?

Jill   Ik wil niemand zien! Vorige week was het al erg genoeg.

Marleen   Het waren toch jouw vrienden?

Jill   En wie komt er dan op bezoek?

Marleen   Ik weet het niet. De directeur stemde er in ieder geval in toe. En hij is de baas.

Jill   Ik wil niemand zien. Daarbij heel mijn gezicht staat vol rimpeltjes. Ik zie zelfs mijn neus niet meer staan.

Marleen   Dan doe je maar alsof je slaapt: dat lukt altijd. Dag, prinses!(wil afgaan)

Jill   Rot op.

Marleen   Vandaag zijn het weer frietjes. Ik heb tegen de keuken gezegd dat jij liever spaghetti lust. Of moet ik dat terug veranderen?

Jill   Rot op!

Ben vermomd als een Franse fotograaf op met tas en twee fototoestellen. Hij spreekt nu met een sterk Frans accent, veel gebaren en doet onnozel druk. Praat ook vlug. Ook voor het publiek moet de vermomming Ben onherkenbaar maken. Hij draagt ook een onnozel boeketje bloemen en blijft nogal ver van Jill staan.

Ben   Goeten tagg, bon juero! Bon jour!(draait zich om) Rot op, was dat tegen mij?

Marleen schudt het hoofd, af.

Ben   Moi, ikke bos bloemen mee! Extra investering. (geeft bloemen aan Jill)

Jill   Wat? Zijn dat bloemen?

Ben Van een uitstekende kwaliteit, ...geweest, peis ik. Mag ik me eerst even voorstellen. Ikke ben...journaliste en tevens fotograafe. Vandaag heb ik zelfs uitzonderlijk de fototoestel van mijne papa meegenomen. Dat doe ik alleen voor speciale gevallen. Jij speciale geval zijn.

Jill (werpt de bloemen weg) Ze stinken!

Ben Sorry, de hoofdredacteur had niet meer centen beschikbaar. Moest een goedkoop interviewke worden, peis ikke. Toch mooie fleurs, bloemen, vind ik.

Jill Dan neem je ze maar terug mee. Je kunt er thuis soep mee koken. Bloemensoep!

Ben Ikke alleen maar pintjes drinken en spaghetti eten: meters spaghetti eten. Gisteren een halve kilometer! Mijne papa was half Italiaans, spaghettifretter, zei men vroeger tegen zo iemand.

Jill Wat kom je doen?

Ben Fotootjes maken en reportage van de beroemde zangeres Jill Julie, dat ben jij toch?

Jill Ik zing niet meer.

Ben Ah! Depressie! Alle beroemde zangeressen leven van de ene naar de andere depressie en toch mooie liedjes zingen...

Jill Ik wil alleen zijn.

Ben Doe dan maar alsof je slaapt, dat lukt altijd. Ikke maak dan foto's van slapende prinses. Jij mooie bloemen wegwerpen! (neemt bloemen terug op en houdt ze voor Jill die moet niezen. Hij neemt de bloemen terug en legt ze neer op de grond.) Geneeskrachtige bloemen! (maakt enkele digitale foto's en toont ze aan Jill) Mooi niet, of slaap je al? Ik dacht eerst om pralines mee te nemen, maar daar word je alleen maar dik van. Wat vind je van die mooie foto's?

Jill Voor welke krant of tijdschrift werk jij?

Ben Freelancer. Ikke verkoop aan iedereen. (laat foto's aan Jill zien) Prachtig, niet?

Jill Jij, ...dat zijn mijn voeten...en de achterkant van mijn rolstoel. Zijn dat foto's?

Ben Ikke moet misschien nog veel leren. Kan toch zo een lelijk gezicht niet voor de portret gebruiken? Moet je je haren niet kammen, die rimpeltjes niet wat camoufleren? En de poepeke wat rechter zetten. Gene kop in de kas: hoofde vooruit! (kijkt naar Jill) Jij met wat plamuur goed kunnen bijwerken. Een beetje hier en een beetje daar: zoals men een schilderij maakt!

Jill Een fotograaf die moet leren foto's maken en die dan nog brutaal is ook.

- Ben Jij toch ook moeten leren zingen? Jij bij die instituteur, schoolmeester, met zijn mooie madame, toch ook moeten leren. Jij eerste optreden in dat clubhuis, jij lokale bevolking eeuwig dankbaar zijn voor geboden kansen!
- Jill Sorry, mijn beste kerel: ik zong al meer dan 10 jaar voor dat optreden in dat clubje!
- Ben Moet ikke opschrijven. (schrijft op) Reeds lange carrière achter de rug. Waar?
- Jill In de badkamer, sulleke. Ikke zing in de salle de bain.
- Ben De badkamer? Jij speel met mijne voeten. Pas op: mijne linker grote teen kan daar niet tegen. Jij wilde beroemde zangeres worden en nu zit je als een soorte bloembak in een rollende stoel. Kan verkeren zij Bredero en zeg ikke ook!
- Jill Ik zal voor de rest van mijn leven in een rolstoel moeten blijven zitten. En zingen zit er niet meer in. Dokter zegt mijne stemme is kapot.
- Ben Jij nog altijd in de badkamer kunnen zingen. In bloetje zingen is makkelijker om te ademen. (neemt vlug nog wat foto's, dan wil weggaan) Bedankt!
- Jill Wacht! (Ben draait zich om, wacht. Jill neemt de bloemen en werpt ze naar Ben) Bedankt voor de bloemen (imiteert daarmee de vorige paus).
- Ben vangt de bloemen op en stapt af. Jill kijkt Ben na, mijmerend.
- Jill Ik ken die kerel precies. Zonder baard, zonder die camouflage, zonder dat vreemd Frans accent...
- Ludo (op, met vlugge pas, met pak papieren in de hand, uitbundig) Er komt schot in de zaak. De contracten stromen toe. Mijn werk begint vruchten op te leveren. Jij terug herpakken en hop de wereld lacht ons toe.
- Jill (kijkt naar Ludo en doet alsof ze hem niet meer herkent) Wie ben jij? Wat kom jij hier doen? Kom jij ook de bloemen water geven?
- Ludo Maar Jill! Ik ben jouw impresario, je beste vriend, jouw troost in bange dagen. De man met gouden handen en een goede zakenman...
- Jill (bekijkt Ludo aandachtig) Ik, ik ken je niet! (roept op de verpleegster) Verpleegster, verpleegster!
- Marleen Wat is er prinses? (kijkt naar Ludo)
- Jill (vragend) Wie is die man?
- Marleen Ik begrijp je niet, Jill. Dit is toch je impresario!
- Jill Ik ken die heer niet. Vraag of hij weg wil gaan. Ik wil niemand meer zien.

- Marleen (denkt na, begrijpt het spel van Jill, vertrouwelijk tot Ludo) Ja, dit is een groot probleem. Soms herinnert ze zich niets meer. Ze herkent jou niet meer. Ik kan je niet helpen.
- Ludo Ze simuleert. Ze doet alsof. Ik ben haar impresario. Ik heb haar groot gebracht. Met de paplepel zou je wel kunnen zeggen. Ik heb hier een pak contracten. Ze moet zingen! Opnieuw de draad opnemen. (geeft de papieren aan Jill, die ze bekijkt en dan een voor een stuk scheurt.)
- Jill Ik zing alleen nog maar in de badkamer. In mijn blootje. Dat is goed voor de ademhaling. In en uit. In en uitademen! (tot Marleen) Frietjes vandaag?
- Ludo (bijna wanhopig) Ramp der rampen! Wil niet meer zingen. Kan niet! Ik heb mijn woord gegeven. En voor een concert ten voordele van Aids in Afrika, daar zou ze toch voor moeten zingen. Voor een goed doel. Komt in alle landen op de televisie! (vertrouwelijk tot Marleen) Jij moet maar eens met haar praten. (geeft kaartje aan Marleen) Je mag me dag en nacht bellen!
- Marleen Ik vrees dat het geen zin heeft. Misschien dat ze straks terug normaal wordt. Die sterke medicatie kan misschien aan de basis van haar geheugenverlies liggen. Ik doe mijn best, meneer! Maar nu moeten wij nog wat oefeningen doen en dan moet ze frietjes eten.
- Ludo Jij kunt de wereld redden, als jij...
- Marleen Ik doe mijn best!
- Ludo, kijkt naar de papiersnippers, ontgoocheld, af. Marleen lacht.
- Marleen Dat was ondeugend!
- Jill Toen ik door de bende ben aangevallen, op de straat, toen was hij opeens weg. De bangerik. Hij heeft mij in de steek gelaten. Hij had mij moeten verdedigen. Het is zijn schuld...
- Marleen Steek je handen uit, naar mij toe. Grijp mijn handen! Vooruit! Probeer recht te komen. (het lukt niet, ze valt terug in haar stoel) Opnieuw, prinses! (het lukt Jill om recht te komen, ze steunt op Marleen en zo stapt ze naar een plant toe. Dan valt ze. Ze tast met haar handen in de grote pot waarin de plant staat, voelt de grond in de pot.)
- Jill Water, de plant heeft water nodig. Water! (dan valt ze bewusteloos neer)
- Marleen Simuleert ze nu, of is het echt. (tast aan Jills lichaam, kijkt en voelt) Arm kind. Arme prinses.

EINDE SCENE TIEN

SCENE ELF

Het eerste optreden van Jill na haar revalidatie. Het concert AIDS VOOR AFRIKA. Een groot spandoek met de tekst AIDS VOOR AFRIKA, met daarop ook enkele kinderen zonder ouders.

Op het podium staan ook figuranten die het publiek voorstellen. Eventueel enkele stoelen, anders rechtstaande. Ook Ludo, de impresario zit of staat tussen het “publiek”.

Er klinkt een sterk applaus. Man aan de micro.

Man Dames en heren, tot slot van dit fantastische concert willen we al de artiesten en medewerkers heel hartelijk danken voor hun inzet. Jill Julie zal als laatste nog een lied voor ons brengen. Jill Julie was lange tijd out. Pas na een lange revalidatie is ze back. Zij moest terug leren geloven in de toekomst, net zoals wij ook allemaal moeten leren geloven in de toekomst van Afrika. Graag jullie aandacht voor Jill Julie!

Er klinkt een daverend applaus. Iemand (Marleen) rijdt de rolstoel van Jill op tot aan de micro. Ze is zichtbaar ontroerd, tijdens het applaus vaagt ze haar tranen weg.

Zij zingt haar lied ZWART AFRIKA, terwijl ze in de rolstoel zit.

Ref:

Zwart Afrika, zwart Afrika!

Ik hou van jou, voor eeuwig

Ik blijf je trouw, voor eeuwig

Donkere dagen in zwart Afrika
De kroonjuwelen zijn weggesleept
De mensen blijven alleen met zichzelf
Geloven niet meer in steun van ons
Geef ze terug leven, warmte, geluk.

Wanneer de avond valt in de brousse
Hoor je vreemde geluiden, van ver
Maar hoor je niet wat kinderen
In hun schamele kleding voelen:
Honger, eenzaamheid en verdriet

Kinderen zonder ouders, alleen
Ouders zonder kinderen, alleen
Aids is geen plaag, geen straf
Aids is een ziekte door gebrek
Aan belangstelling van het Westen.

Tijdens het zingen treedt een klein dansgroepje zwarten op: jonge kinderen. Na het liedje en de dans volgt er een geweldig applaus.

Jill stapt even uit haar rolstoel en neemt de micro in haar handen. Het wordt stil.

Jill Beste mensen, zwart Afrika heeft jullie nodig. De huidskleur is niet belangrijk, wel jullie steun. Geef ieder kind het recht op een vader en een moeder. Op warmte, liefde!

Een groot applaus weerklinkt.
Spontaan zingt men samen met Jill het refrein van dit lied. Dan valt Jill terug in haar rolstoel.
Doek.

EINDE SCENE ELF

SCENE TWAALF

In de loge van Jill Julie. De magager Ludo zit aan een tafeltje en bekijkt papieren. Er hangen meerdere foto's van Jill al dan niet uitdagend gekleed. Meerdere bloementuilen versieren het lokaal. Er wordt geklopt.

Ludo (zonder opkijken van zijn werk) Binnen!

Paul (en Lita komen binnen, blijven bij de deur staan, kijken rond.)

Ludo (kijkt op, verwonderd) Hoe zijn jullie binnengeraakt? Jullie komen zo maar? Zijn jullie van de pers of de tv?

In de verte klinkt een applaus.

Ludo Neen, geen pers. Was er geen conciërge? En geen bloemen bij ook niet! (naar Lita en Paul toe) Luister: dit is geen duiventil. Gelieve weg te gaan, anders moet ik de bewaking verwittigen. Of zijn jullie verloren gelopen?

Geen antwoord.

Ludo Ik heb geen tijd voor jullie. Ik moet me voorbereiden om Jill Julie te feliciteren. Kunstenaars zijn daar gevoelig aan.

Lita Wij hebben een brief bij, voor Jill.

Ludo (steekt hand uit) Kom, geef maar hier!

Lita Persoonlijk voor Jill.

Eindapplaus weerklinkt. Ludo zet cassettespeler op met de muziek van IK BEN IK, kijkt in de spiegel, legt haren goed, wacht op de komst van Jill.

Jill komt binnen, moe, bezweet, ze zet zich in een zetel. Ludo geeft een handdoek en een glas water aan Jill. Ze kijkt rond en ziet Lita en Paul. Ze bekijkt hen met vragende blikken.

Ludo Sorry, ik heb hun gevraagd om weg te gaan...Ik weet ook niet wat ze hier komen doen en hoe ze hier geraakt zijn.

Lita (tot Jill) Wij hebben een brief bij!

Jill Geef maar aan de impresario.

Paul Voor jou persoonlijk.

Lita duwt de brief in Jills handen.

Jill Een brief? (bekijkt Lita en Paul) Wie zijn jullie?

Lita Kom, Jill! Doe niet zo onnozel! Ik ben Lita en dit is Paul.

Jill (bekijkt het tweetal) Ja, nu je het zegt. Dat is lang geleden.

Paul Ooit leerde ik je zingen. Héél lang geleden. Toen je nog een puber was.

Lita En nu ben je dat nog! Een omhoog gevallen paddestoel! Ga je die brief nu lezen?

Jill Ik ben moe.

Lita Lezen!

Jill (vage glimlach) Jij, Lita, jij bent nog niets veranderd!

Lita En jij bent helemaal veranderd, of was je altijd anders dan wij dachten? Lezen, zeg ik je! (zet de muziek af)

Ludo Moet ik de veiligheidsmensen roepen? (Jill doet teken van neen)

Jill (geeft de brief aan Ludo die de brief op een tafel legt.)

Lita Lezen heb ik je gezegd!

Ludo (gaat dreigend voor Lita staan) Ik heb nog karate gedaan!

Lita Toen je nog geen buikje had! (trapt meteen hard op een van zijn voeten. Hij schreeuwt het uit van de pijn, wil naar Lita slaan) Kom, maar!

Jill Geef die brief!

Ludo geeft de brief aan Jill die hem vluchtig leest. Ludo kijkt kwaad naar Lita en zet zich neer, zijn voet doet nog pijn.

Lita Je had dit kunnen voorkomen. (kijkt naar Jill die leest)

Jill Dit is vreselijk! Afgebrand! Wat heb ik daarmee te maken?

Lita Lees verder!

Jill (werpt brief op een tafel) Neen, wat heb ik daarmee te maken? Wat een waanzinnig voorstel! Dit was een vorig leven. Men heeft zelf de breuk veroorzaakt. Ik ben een ster nu. Die briefschrijfster of schrijver is helemaal gek geworden! Als ster...

Ludo Grote ster! Internationaal! (belangstellend) Waarover gaat die brief?

Jill Dat gaat je geen barst aan! Persoonlijk.

Ludo Ik ben je impresario!

Jill Helemaal gek geworden!

Ludo Het is een vrouw die die brief geschreven heeft!

Paul En wie heeft die brief geschreven?

Jill Ik heb gebroken met mijn verleden. Artiesten moeten dat doen, anders is het geen leven meer! Ik moet me concentreren op de toekomst. Ik ben een ster!

Ludo (toont een pak papieren aan Jill) Er staat nog heel wat op stapel en daarbij: de trouw nadert!

Lita (tot Jill) Ga je echt trouwen met die kartonnen doos? Onnozel sulleke!

Jill (rukt de papieren uit Ludos hand, werpt ze op de grond, boos tot Paul en Lita) En jullie: eruit! Eruit! (heel kwaad).

Lita Zo gaat dat maar niet! (ze springt op Jill toe en geeft haar enkele rake klappen, Jill slaat terug, maar zij is niet sterk genoeg.)

Ludo (naar de telefoon en even later komen twee grote sterke bewakingsagenten binnen: ze blijven bij de deur staan, kijken vragend naar Ludo. Die wijst naar Lita en Paul.)

De bewakingsagenten gaan voor Jill staan om haar te beschermen.

Lita (maakt zich vrij en geeft Jill nog een rake klap) Excuseer: het was vroeger altijd een paar getal! (naar de deur toe, de bewakers beletten haar dat en ze trapt meteen beiden op een voet. Ze schuiven even op en trekken grimassen van de pijn.) Je hebt de groeten! (Paul en Lita naar de deur. Ze duwt de bewakers weg. Beiden af.)

Even is het stil in de loge. Ludo doet teken dat de bewakers weg mogen. (beiden af)

Ludo Moet daar geen rapport van gemaakt worden? Of de politie?

Jill Neen. Laat me gerust. (kijkt naar Ludo) Eruit! Jij ook!

Ludo Ik ben toch...wat staat er in die brief?

Ludo schikt de bloemen, raapt de papieren op, kijkt besluiteloos naar Jill)

Jill Eruit! (Ludo af)

Jill zingt haar liedje IK BEN IK. Zet zich dan neer in een zetel en kijkt roerloos voor zich uit.

Iemand (Hilde) klopt op de deur en komt even later binnen, zet zich naast Jill in een zetel. Jill is niet geïnteresseerd.

Hilde Hallo!

Jill schrikt. Kijkt verdwaasd naar Hilde.

Jill   En wie ben jij? Wat kom je doen? Ik ben moe...laat me gerust!

Hilde   Ken je mij niet meer?

Jill   Ik wil niemand meer kennen.

Hilde   Bekijk mij eens goed! Ik ben Hilde.

Jill   Hilde, ... Hilde... laat me gerust. Ik ben niet in de juiste stemming. Alsjeblieft!

Hilde   Jij zou voor mij eens iets moeten doen!

Jill   Weer iemand die ... Jij bent de ex van ...de schoolmeester...van die Paul...

Hilde ziet een thermos met koffie, schenkt twee koffie in en geeft aan Jill een tas met koekje.
Neemt zelf ook een tas, zet zich in een zetel niet ver van Jill.

Hilde   Ik moet eens met je praten. We zijn beiden ongelukkig. (ziet nu dat er geen melk in de koffie is) Melk, misschien?

Jill   Neen, zwart! Zwart, zoals het leven is.

EINDE SCENE TWAALF

SCENE DERTIEN

De tuin in de buurt van het afgebrande jeugdhuis. Er wordt een benefiet voor de opbouw van het jeugdhuis georganiseerd. Een tweetal jongens zijn bezig met de installatie van de klankinstallatie (soms piept het wel eens, dan kraakt het, test van de micro, enz) anderen zijn bezig met het plaatsen van de stoelen die op stapels staan. Een rij stoelen is al geplaatst.

Jomme (tot Ben die de leiding heeft) Zeg, Ben, wat moet er met al die stoelen gebeuren?

Ben Dat zie je toch! Gewoon plaatsen en niet te dicht tegen elkaar.

Jomme Misschien komt er geen kat. Allemaal verloren werk. Konden die van de gemeente die stoelen niet plaatsen? Ik ben er altijd tegen geweest.

Ben Tegen wat?

Jomme Heel dit geval. Wie komt er nu naar zoiets kijken?

Ben Als alleen jouw lief komt is er al veel volk.

Jomme Hé, wie zegt er nu dat ik een lief heb?

Ben Er zijn zeker twee meisjes die gezegd hebben dat ze speciaal voor jou komen.

Jomme Echt? En ik heb mijn schoon nieuw hemd niet aan. Dat cowboyhemd. Verdorie, dan moet ik extra stoelen zetten. En komt jouw lief ook?

Ben Wie zou dat kunnen zijn?

Jomme Ze zeggen, pasop, ze zeggen, dat jij verliefd bent op dat meisje dat vroeger een rosse was, je weet wel...

Ben Neen, ik weet het niet!

Jomme Die zangeres, die Jill Julie, die, sorry, een...

Ben Laat ze maar zeggen. En die zangeres waar jij over praat komt niet. Wat denk jij wel: naar zo een boerengat komen. Daar is ze veel te beroemd voor. En zet die stoelen maar. En een beetje recht: gewoon rijen maken!

Jomme Als ze komt dan vraag ik haar of ze je wilt kussen. (zet samen met anderen de stoelen op rijen, een drukke bedoening, soms ook een beetje ludiek)

Koen Zeg, Ben, verwacht jij veel volk?

Ben Begin jij nu ook al? Ik verwacht veel volk.

Koen En als die nu eens geen geld bijhebben? Het gaat toch om de centen!

Ben De burgemeester komt en de senator ook en ...

Koen Die komen om voor de micro te praten, centen man! De gemeente moest voor ons een nieuw lokaal bouwen! Het is toch onze schuld niet dat onze keet afbrandde?

Ben Ik haal het geld wel uit hun zakken. Doe maar verder.

Achteraan zet men een drankstandje op. Eens dat gebeurd is, drinken ze een pintje uit een flesje (mag natuurlijk ook cola zijn) en doen alsof het werken voorbij is.

Ben Kom, vooruit, luieriken!

Tapploeg (Jeroen, Herwig, ...) Wij zijn aan de drank. Tegen het uitdrogen!

Jomme (tegen Ben) Zeg, Ben, wat staat er zo allemaal op het programma? Niet veel soeps, zeker? Volgens mij kan alleen die schele van de visboer een beetje zingen. Al is dat precies een verzopen dolfijn.

Ben Doe jij niet mee? Misschien ben jij een nieuwe ster. Dan kun je achter Jill Julie aanlopen. Jij dweept er toch mee!

Jomme Dat is een schoon wijf, Ben. En alles op de juiste plaats.

Ben Hoe weet jij dat?

Jomme Lees jij dan nooit de krant? Kom zeg! Alles volgens de ideale maten, alleen de poep is wat dik, maar dat is de achterkant, hé!

Ben Zet die stoelen wat rechter! Kijk, de eerste bezoekers zijn er al.

Jomme Hangen ze niet een beetje scheef, met dat geld langs ene kant?

Ben Briefjes hebben we nodig! Vooruit!

De eerste bezoekers komen toe. Sommigen gaan direct naar de bar, anderen gaan zitten. Iemand geeft de bezoekers een programmablaadje. De burgemeester komt naar Ben toe, met een drankbekertje in zijn hand.

Burgem. (geeft Ben een hand) Het is een ideaal weertje voor zo een openluchtfeest. Ik hoop dat jullie veel succes hebben. Onze mensen zijn vrijgevig. Het zal wel lukken. Heel het dorp leeft mee met onze jeugd.

Jomme Dag, burgemeester! Mag ik weten hoeveel de gemeente al voor ons jeugdhuis voorzien heeft.

Burgem. Ha, dag Jomme! (geeft een hand) Dat komt wel goed. Wij staan er achter! Onze jeugd is onze toekomst.

Jomme En hoe groot is die toekomst voor ons, in euro's dan?

Burgem. We hebben er gisteren in het Gildenhuis nog over gepraat. Je weet het: bij pot en pint...

Jomme Wij hebben er gisteren ook over gepraat, hé Ben? Wij dachten aan zo'n slordige 200.000 euro.

Burgem. Dat is bijna de hele begroting van de gemeente! We doen ons best en de verzekering zal dat ook wel doen. Ik geloof er in! Daarbij: wij steunen jullie. Kijk maar naar de klankinstallatie, de stoelen, ...allemaal tegen een schappelijke prijs!

Ben (tot Jomme) De gemeente zal ons zeker 200.000 euro schenken, nietwaar, burgemeester?

Burgm. (ziet de senator naar de bar stappen) Ik moet de senator gaan begroeten. Hij is mij nog een drankje verschuldigd! (drinkt bekertje leeg en stapt naar de bar)

Lita op met de moeder van Jill die in een rolstoel zit. Lita plaatst haar achteraan, niet ver van de bar, een beetje uit het zicht. Ben gaat de moeder van Jill groeten, geeft ook de senator een hand en komt terug naar voor. Ook Paul, de schoolmeester, op en zet zich redelijk naar achter, in de buurt van de moeder van Jill.

Ben Geachte genodigden, beste mensen allemaal! Gelieve plaats te willen nemen! We gaan ermee beginnen!

Iedereen neemt plaats. De burgemeester en de senator op de eerste rij.

Ben Hartelijk welkom allemaal! En speciaal aan de senator en de burgemeester. Hun aanwezigheid is voor ons financieel heel belangrijk. (even korte pauze) Ons clubhuis is afgebrand en dat is niet de fout van onze leden. Het ding was oud en bij de minste regen hadden we alle potten en pannen van onze keuken nodig om het water op te vangen. Nu hebben we zelfs geen potten en pannen meer. Vroeger beloofde het vorige gemeentebestuur zelfs een mooi nieuw clubhuis te zullen bouwen. Voor de huidige leiding van onze gemeente een unieke gelegenheid om die droom van ons waar te maken, nietwaar burgemeester? (hij knikt) De bouw van een nieuw clubhuis zal ons gemeentebestuur zeker nationaal in de kijker stellen en dat is dan toch mooi meegenomen. (korte pauze) Ik wil vandaag lief zijn tegen iedereen, ook tegen iedereen die vroeger zijn of haar belofte niet hield. De toegang is gratis, maar er zit een addertje onder het gras. We komen straks rond met een mandje en zo kan jullie vrijgevigheid een kans krijgen. Briefjes van 500 euro leggen we op een speciaal hoopje! (gemompel). Als eerste zal Lita optreden. Zij droomde er ooit eens van om een bekende zangeres te worden. Maar ze is in ons dorp gebleven. Zij is de dochter van de bakker aan de kerk. Als ze zingt dan moet ik altijd aan een koffiekoek met chocolade en heerlijke pudding denken. Lita!

Lita naar de micro. Applaus van het publiek en zeker van de jongeren. De jongeren scanderen: "Lita, Lita, Lita!"

Ben Blijkbaar zijn er nog die koffiekoeken lusten!

IK BEN VERLIEFD

Ik ben verliefd
tot over mijn oren.
Ik ben verliefd
ik voel mij herboren.
Ik ben verliefd
en dat is nieuw voor mij.
Ik ben verliefd
en voel me angstig, bang.
Ik ben verliefd,
duurt zoiets lang, héél lang?
Ik ben verliefd
wat gaat er nu komen?
Ik ben verliefd
tot in mijn linker been.
Ik ben verliefd
tot in mijn linker teen.
Ik ben verliefd
en voel mijn hart bonzen.
Ik ben verliefd:
Is er iemand verliefd, op mij?

Tijdens het zingen komt Hilde op, iemand schuift op, zo kan ze naast Paul gaan zitten. Ze kijken beiden naar het podium. Verder in de scène zullen ze al eens naar elkaar kijken. Soms voelt de ene die naar de andere kijkt zich betrappt en kijkt wat langer voor zich uit. Uiteindelijk “groeit” er terug iets tussen beiden.
Na het liedje van Lita klinkt er een sterk applaus.

Ben   We krijgen nu een duo...(de senator zoekt naar zijn zakdoek en Ben doet alsof hij denkt dat die naar centen zocht)...Nee, nog geen centen, senator! (tot het publiek) Maar, hou ze toch al maar klaar! (kijkt terug naar zijn rogrammabriefje)
We krijgen nu een duo, normaal zouden het drie zusjes zijn, maar eentje is met de fiets in de gracht gereden. Tja, met die grachten weet je nooit!

Han en Lan zingen samen:

EEN VOGEL

Er zat eens een mooi klein vogeltje
hoog in een grote boom, op een tak.
En die tak wiebelde weg en weer.

Ref:
Kunnen vogeltjes ook verliefd worden?
En duurt dat lang of héél lang?

Er zat nog een ander vogeltje
op een andere tak van die boom.
En die tak wiebelde weg en weer.

De vogeltjes keken naar elkaar
schikten hun pluimen in de wind.
Ze zongen samen hetzelfde lied.

Twee vogeltjes op één tak in 'n boom
en die tak wiebelde weg en weer.
Dan vlogen ze opeens samen weg.

Wanneer het liedje bijna gezongen is, komt Jill op en ze blijft achteraan staan. Even later komt ook Ludo op. Hij zegt iets tegen Jill, maar die heeft geen aandacht voor Ludo. Na het liedje van het duo, en het applaus, komt Jill naar voor en omhelst haar zusjes.

Ben   Zo diep zal die gracht nu ook al niet geweest zijn. En die fiets... Opnieuw! De ploeg is compleet.

Han, Lan en Jill zingen samen het liedje van daareven. Han en Lan beelden ieder een van die vogeltjes uit. Tot slot doen ze alsof ze samen verliefd wegvliegen. Overweldigend applaus.

Ben   En nu, geachte genodigden, beste mensen van ons dorp en allen die ons jeugdhuis willen steunen: speciaal alleen voor jullie, terug van weggeweest: Jill Julie!

Jill zingt haar liedje:

DE EERSTE PRIJS VAN DE ZOEKTOCHT

De eerste prijs van de zoektocht van het leven
wordt maar zelden gegeven, nu, in dit leven.
Maar iedereen krijgt de prijs die men echt verdient.
Die eerste prijs lijkt iets van maar heel even,
Maar hij is voor altijd gegrift in je leven.

Sterren staan hoog aan het firmament voor altijd.
Menselijke sterren schitteren maar even,
zeker geen heel leven, het is maar voor even
Ik woonde en leefde hier in deze stad.
Ik keerde de rug naar alles in deze stad

Ik schitterde als een ster aan het firmament.
Oogste successen op alle grote podia,
maar vergat dat echte podium van het leven.
Dat wordt je gegeven voor heel je leven.
Grote sterren kunnen ook kleine mensen zijn.

Ref:

Ik was heel groot, maar ook heel klein.
Geef mij een kans om groot en klein te zijn.

Geef mij een kans om voor altijd bij je te zijn.
Geef mij een kans om voor altijd klein te zijn.

Na het liedje: applaus. Jill ziet haar moeder en snelt er naartoe. Omhelzing.

Jill   Bedankt voor die brief, mama!

Jomme   (naar Ben toe) Je hebt pech, kameraad!

Ben   (micro) Ik denk dat wij nog het recht hebben op het verhaal van die fiets. Of wel op een ander liedje! (naar het publiek toe) Wacht nog even met jullie centen, beste mensen! Draai ze nog eens goed rond! Hou ze warm!

Jill   (terug naar de micro, zingt het liedje IK BEN IK. Men zingt mee.)

Ben   En nu: de centen!

Jill neemt de muts van iemand en loopt naar achter, naar haar impresario. Hij geeft met Tegenzin een briefje, maar Jill blijft aandringen: hij geeft meerdere briefjes. Ook bij de Anderen collecteert Jill.

Ben   (micro) Voor duizend euro: een kus, voor twee duizend euro...

Jomme   (trekt Ben weg van de micro) Ben je gek? Straks durf ik het niet meer vragen!

Ben   ...voor twee duizend euro mag je mee helpen stenen sjouwen!

Jill is vooraan nu. Bij de senator biedt ze haar wangen aan: hij kust. Ook de burgemeester kust Jill. Dan blijft Jill staan totdat ze betaald hebben.

Jomme   (tot Jill) Ik heb hier (wijst naar Ben) nog een sukkelaar die ook graag zou kussen maar geen geld heeft. Ik denk dat hij je graag ziet: kan dat voor een keer gratis?

Jill kijkt, schrikt, geeft Jomme een klinkende zoen. Ben is ontgoocheld.

Jill   Jij bent toch die fotograaf? Jij hebt mij gefopt!

Ben   Ik zal het nooit meer doen!

Jill gaat op een meter afstand van Ben staan en biedt haar wangen aan. Ben aarzelt.

Jomme   Vooruit, flauwerik! Het is gratis, vandaag!

Ben stapt naar Jill toe, geeft haar een klinkende zoen. Jill biedt ook haar andere wang aan. Ben kust.

Jomme   Stop, hou nog wat voor straks. Sloeber!

De burgemeester stapt naar de micro.

Burgm   Beste mensen, dankzij Jill Julie en jullie vrijgevigheid en natuurlijk met de steun van onze gemeente, ben ik er nu al van overtuigd dat er een prachtig jeugdhuis zal komen. Of iedereen er van gebruik zal maken weet ik niet! (kijkt naar Jill en Ben) Proficiat.

Jill naar micro toe, zingt IK BEN IK. Men zingt mee. Enkele jongeren dansen op dit lied. Paul en Hilde stappen naar Jill toe en bedanken haar.

Jill   (terwijl men verder zingt) En nu ga ik iemand kussen die ik graag zie! (stapt naar Ben toe, zoent hem)

Jomme   (roept luid) Lita! Koffiekoekje! Waar ben je? (naar Lita toe, zoent haar. Ook Hilde geeft Paul een zoen.)

Jill   (met Ben naar haar mama) Mama, met die jongen ga ik trouwen!

Moeder   Maar kindje toch! Kom eerst nog een tijdje bij mij wonen dan kan ik je leren hoe je lekkere soep maakt. Een man die lekkere soep lust, heb je voor heel je leven!

EINDE